

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język hiszpański
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJHP-P0-100
<i>Termin egzaminu:</i>	6 maja 2022 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	28 czerwca 2022 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			V
1.3.			F
1.4.			V
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D
2.2.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C
2.4.			A

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
3.2.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
3.3.			C
3.4.			A
3.5.			C
3.6.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
4.2.			F
4.3.			A
4.4.			B

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
5.2.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A
5.3.		3.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.2.			D
6.3.			D
6.4.			A
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
7.2.			D
7.3.			C

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
8.2.			B
8.3.			A
8.4.			C
8.5.			B

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
9.2.			C
9.3.			B
9.4.			A
9.5.			C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Uczestniczyłeś(-aś) w rodzinnej uroczystości. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości
- przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności.*

5.5) *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*

7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
Era un restaurante muy elegante. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Era un restaurante nuevo y muy elegante.* (dwa odniesienia).
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
Era un restaurante nuevo, elegante y muy caro.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np. *Era un restaurante muy caro que se especializa en platos de marisco. Son deliciosos.* (dwa odniesienia, w tym jedno bardziej rozbudowane).

5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
- jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
 - poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył**
Fue una fiesta de cumpleaños.
 - jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
Fue una fiesta de cumpleaños. Llegó toda la familia.
 - jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
Fue una fiesta de boda. Mi hermana se casaba con un chico alemán al que había conocido por Internet.
 - jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np.
Fue una fiesta de boda. Mi hermana se casaba con un chico alemán. Llegó toda la familia.
6. Wyrażenia takie jak np. *celebrar el 18 cumpleaños, celebrar un aniversario de boda, cumplir 21 años, celebrar el Día de la Madre, mi cumpleaños, conocer mejor a la familia, un nuevo parque acuático (zoológico), un parque de atracciones moderno* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
El lugar en el que organizaron la fiesta era muy grande y enorme.
El lugar en el que organizaron la fiesta era muy acogedor, pero desagradable.
 - poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył**
Fue una fiesta de cumpleaños. Llegó la tía Ángela y la tía Mercedes.
 - napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
Los novios prepararon una sorpresa para todos los invitados: nos invitaron a participar en un concurso de tango, rumba, samba y merenque.
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
La sala era grande, luminosa y muy agradable.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *muy, poco, bastante, mucho* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje, np. *La fiesta fue en el club "Golondrinas".* („nie odniósł się”).
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
 - przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych**

Me gustó mucho la fiesta porque cada uno de los invitados recibió una rosa y una caja de bombones.

13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść (pod warunkiem, że cała praca jest napisana w ten sposób); może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. opisując miejsce zorganizowania uroczystości, zdający pisze: *Unos bonitos ramos de flores.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. pisząc o niespodziance, która została przygotowana dla gości, zdający pisze: *Inesperadamente, a las 12 llegó una artista que todos gusta y empiece también concurso-sorpresa.* (R→O).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *No sé cuál es mi opinión acerca de las fiestas familiares.*
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych**
En mi opinión, la fiesta fue olvidada. („nie odniósł się”).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
 - **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
Wszyscy los invitados recibieron regalos. („odniósł się”).

Zadanie 10.

Uczestniczyłeś(-aś) w rodzinnej uroczystości. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości
- przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.

¡Hola, Margal!

¿Qué tal el fin de semana? Yo asistí a una fiesta familiar.

- **poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył**

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie, z jakiej okazji uroczystość została zorganizowana, oraz o osobach, które w niej uczestniczyły) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Celebramos la boda de mi hermana. En la fiesta participaron las dos familias.* („odniósł się i rozwinał”).

Jeżeli zdający minimalnym stopniu nawiązał tylko do jednego członu, tj.:

- a) poinformował, z jakiej okazji odbyła się uroczystość, ale nie poinformował o tym, kto w niej uczestniczył, np. *Mi madre cumple 50 años.* ALBO
- b) poinformował o tym, kto wziął udział w uroczystości, ale nie wspomniał, z jakiej okazji została zorganizowana, np. *Vino toda la familia.*

wówczas uznaje się, że **odniósł się** do tego podpunktu polecenia.

Jeżeli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.

- a) *La fiesta fue organizada en honor a mis abuelos, que el domingo celebraban el 50 aniversario de su boda.* (rozbudowana informacja o tym, z jakiej okazji odbyła się uroczystość rodzinna, ale brak informacji o tym, kto w niej uczestniczył) ALBO
- b) *Llegó toda la familia: mis abuelos, tíos y primos, de Polonia y del extranjero.* (rozbudowana informacja o tym, kto uczestniczył w uroczystości, ale brak informacji o tym, z jakiej okazji odbyła się uroczystość),

wówczas uznaje się, że **odniósł się** do tego podpunktu polecenia.

Informacja o tym, dla kogo / na czyją cześć została zorganizowana uroczystość jest traktowana jako realizacja tylko pierwszego członu polecenia, np. *La fiesta fue organizada para mi abuela.*; *Celebramos el nacimiento del primer hijo de mi hermano.*; *Fue el 70 cumpleaños de mi abuelo paterno.* („odniósł się”).

Informacje dotyczące wyglądu jubilatów/solenizantów/gości, ich cech charakteru, usposobienia, pochodzenia itp. nie są uznawane za realizację drugiego członu tego podpunktu polecenia, mogą być natomiast traktowane jako element rozwijający wypowiedź, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowe elementy tego podpunktu polecenia, tj. informuje, z jakiej okazji uroczystość została zorganizowana oraz jakie osoby, w niej uczestniczyły, np. *Todos iban muy elegantes.* („nie odniósł się”), ALE *Llegó toda la familia para celebrar el Día de la Madre. Todos iban muy elegantes.* („odniósł się i rozwinał”).

Jeżeli zdający, realizując drugi człon polecenia, ogranicza się do podania ogólnej liczby uczestników, ale nie wspomina, kto konkretnie brał udział w uroczystości, to taka wypowiedź nie jest uznawana jako odniesienie do tego podpunktu polecenia. Może być natomiast traktowana jako element rozwijający wypowiedź, np. *Fue una fiesta de cumpleaños. Vinieron casi 50 personas.* (1. człon polecenia „odniósł się”; 2. człon polecenia „nie odniósł się”), ALE *Fue una fiesta de cumpleaños. Vinieron casi 50 personas, también nuestros vecinos.* („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający, realizując ten podpunkt polecenia, nie wymienia uczestników uroczystości, ale z innej części pracy jasno wynika, kto brał w niej udział, to taka wypowiedź jest akceptowana, np. *Mis primos sirvieron el postre, y mi tío Antonio felicitó a nuestra abuela.*

Imiona/nazwiska jubilatów/solenizantów/gości nie są uznawane za odniesienie do tego podpunktu polecenia, np. *Vinieron Ania y Tomek.* („nie odniósł się”), ALE *Vinieron sus nietos Ania y Tomek.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Llegó muchísima gente.</p> <p>La fiesta fue en casa de mi abuela.</p>	<p>Una prima mía celebraba su 18 cumpleaños. Llegó muchísima gente.</p> <p>La fiesta fue en casa de mi abuela, que había invitado a todos sus nietos.</p>	<p>Una prima mía celebraba su 18 cumpleaños. Llegó muchísima gente: nuestra familia y sus amigos.</p> <p>La fiesta fue en casa de mi abuela, que había invitado a todos sus nietos, incluso a los adultos, para celebrar el Día de la Abuela.</p>

• **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**

5.1) Zdający opisuje [...] miejsca [...].

Przez sformułowanie „miejsce” rozumie się każdą przestrzeń (zamkniętą i otwartą), która może służyć do zorganizowania przyjęcia, np. *La fiesta fue en un restaurante nuevo y bonito en el centro de la ciudad.* („odniósł się i rozwinął”).

Za opis miejsca uznaje się określenia odnoszące się do:

- a) jego wyglądu (m.in. wielkości, kolorystyki, wyposażenia, wystroju), np. *En ese club había una pista de baile.* („odniósł się”), *Las paredes eran de color verde y estaban adornadas con globos y flores.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- b) atmosfery/warunków w nim panujących, np. *Era un local muy cómodo y con mucho ambiente.* („odniósł się”) LUB
- c) jego usytuowania, np. *El café en el que celebramos la fiesta está situado en el jardín botánico.* („odniósł się”)
- d) cech wyróżniających to miejsce, np. *Es un restaurante vegetariano.* („odniósł się”).

Samo wskazanie miejsca, w którym zostało zorganizowane przyjęcie, bez podania informacji określających/doprecyzowujących/charakteryzujących to miejsce, nie jest opisem, np. *La fiesta fue en un bar.* („nie odniósł się”), ALE *La fiesta fue en un bar pequeño.* („odniósł się”); *La fiesta tuvo lugar en una playa.* („nie odniósł się”), ALE *La fiesta tuvo lugar en una playa a orillas de un lago.* („odniósł się”).

Akceptuje się komunikatywną wypowiedź, w której zdający porównuje miejsce, w którym odbyła się uroczystość, do innego miejsca, np. *El restaurante en el que celebramos la fiesta parecía un barco de piratas.* („odniósł się”).

Nazwy własne, w tym geograficzne, nie są uznawane za odniesienie do tego podpunktu polecenia, np. *La fiesta fue en Cracovia.*; *La fiesta fue en el club “Cocodrilo”.* („nie odniósł się”).

Dla realizacji tego podpunktu polecenia nie jest wymagane podanie konkretnego miejsca, np. *El lugar en el que celebramos la fiesta tenía un diseño exótico.* („odniósł się”).

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii piszącego nie są opisem. Mogą być traktowane wyłącznie jako elementy rozwijające właściwy opis, np. *El lugar en el que fue la fiesta me encantó.* („nie odniósł się”), ALE *El lugar en el que fue la fiesta me encantó porque había mucho espacio para bailar.* („odniósł się i rozwinął”).

W realizacji tego podpunktu polecenia użycie liczebników nie jest traktowane jako kolejne odniesienie, np. *En la taberna había 2 salas. En cada sala había 5 mesas.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
La fiesta fue en un parque acuático.	La fiesta fue en un parque acuático moderno.	La fiesta fue en un parque acuático moderno, con muchas piscinas y cafeterías.
El lugar donde festejamos su cumpleaños era fantástico.	El lugar donde festejamos su cumpleaños era fantástico: era un castillo antiguo.	El lugar donde festejamos su cumpleaños era fantástico: era un castillo antiguo de la época romana.

• napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości

5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, [...] zjawiska i czynności.

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje, co przygotowano jako niespodziankę dla gości zaproszonych na rodzinną uroczystość, np. *Todos los invitados recibieron una foto de recuerdo.* („odniósł się”).

Za niespodziankę przygotowaną dla uczestników uroczystości rodzinnej uznaje się na przykład:

- a) prezenty (zdjęcia, książki, czekoladki itp.) otrzymane przez gości
- b) serwowane potrawy, niezwykle pod jakimś względem (tort, specjalności kuchni regionalnej itp.)
- c) zorganizowanie konkursu, zawodów, gier, karaoke itp.
- d) występy i wydarzenia artystyczne (koncert, recytacja, śpiewanie piosenki, pokaz sztucznych ogni itp.).

Zdający nie musi używać wyrazu *sorpresa*, jednak z kontekstu pracy powinno wynikać, że ten przedmiot / to wydarzenie:

- a) zostało przygotowane celowo jako niespodzianka/atrakcja uroczystości, np. *Mi tío había realizado un vídeo sobre nuestra familia especialmente para esa ocasión.* („odniósł się”) LUB
- b) było niespodziewane, zaskoczyło gości, wywołało u nich emocje (goście otrzymali coś specjalnego, przeżyli coś szczególnego, czego się nie spodziewali lub co im się szczególnie spodobało, sprawiło radość), np. *De repente, mi tío dio un discurso emocionante.* („odniósł się”), ALE *Mi tío dio un discurso emocionante.* („nie odniósł się”).

Określenia takie jak *dar/recibir un regalo, regalar (algo)* traktuje się jako odniesienie do tego podpunktu polecenia; w tym wypadku nie jest wymagane podkreślenie faktu, że chodzi o niespodziankę.

Niespodzianka musi być adresowana do wszystkich gości lub do grupy gości. Jeżeli zdający odnosi się wyłącznie do jednego gościa, w tym również do samego siebie, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający odnosi się do przygotowanej niespodzianki/prezentu podarowanego jubilatowi/solenizantowi/osobie, dla której zorganizowano uroczystość.

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii o przygotowanej niespodziance nie są uznawane za realizację tego podpunktu polecenia. Mogą być traktowane jako rozwinięcie, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element polecenia, np. *Para nuestra sopresa, a medianoche mis padres nos invitaron a un concurso. Me gustó mucho la idea.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający informuje jedynie o samym fakcie przygotowania dla gości niespodzianki, np. *Los novios prepararon una sopresa para todos los invitados.* („nie odniósł się”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający relacjonuje przebieg uroczystości, np. *Comimos pizza y después mi tío tocó el piano.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
El abuelo cantó una canción.	El abuelo cantó una canción. Eso nos sorprendió mucho.	A medianoche el abuelo cantó una canción de su juventud. Eso nos sorprendió mucho.
La cumpleañera recibió un libro de poemas.	Cada invitado recibió un libro de poemas.	Cada invitado recibió un libro de poemas de mi hermano.

Uwaga! Realizacja pierwszego i trzeciego podpunktu polecenia wymaga od zdającego użycia czasu przeszłego. Jeżeli zdający w pracy używa czasu teraźniejszego lub przyszłego, to taka realizacja każdego z tych podpunktów polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy. Użycie czasu teraźniejszego w podpunkcie drugim (opis miejsca) nie jest błędem.

- **przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.**

5.5) Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wyraża swoją opinię, pozytywną, negatywną lub neutralną, dotyczącą uroczystości rodzinnych. Zdający może odnieść się na przykład do:

- zasadności organizowania takich uroczystości, np. *Es una tradición que vale la pena continuar.* („odniósł się”) LUB
- umacniania więzi rodzinnych, np. *Es una buena oportunidad para conocer mejor a todos los miembros de la familia. Es importante, sobre todo, para los más jóvenes.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- atmosfery panującej w trakcie spotkania rodzinnego, np. *No me gustan las fiestas familiares porque siempre hay mucho ruido y la música no es de mi estilo.* („odniósł się i rozwinął”).

Akceptuje się wypowiedź, która odnosi się tylko do jednej konkretnej uroczystości rodzinnej (np. tej opisywanej). Zdający może odnieść się na przykład do swoich emocji/reakcji, w tym również dotyczących przebiegu uroczystości, zachowania osób uczestniczących w uroczystości itp., np. *Me encantó el modo en el que celebramos la boda de mi hermana.* („odniósł się”); *Creo que los niños se lo pasaron fenomenal.* („odniósł się”).

Nie jest konieczne użycie takich sformułowań, jak np. *(no) me gusta, odio, (no) estoy contento, según yo, creo/pienso que* itp., jeżeli kontekst nie wyklucza, że chodzi o opinię zdającego, np. *Los invitados estaban contentos con la fiesta.; Todos nos lo pasamos fenomenal.* („odniósł się”).

Jeżeli zdający przedstawia opinię/reakcję innych osób, to taka realizacja tego podpunktu polecenia może być traktowana jako rozwinięcie, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element polecenia, czyli wyraża własną opinię, np. *Según mi padre, todos se lo pasaron bien.* („nie odniósł się”), *ALE Mi padre dijo que todos se divertían mucho y que la comida estaba riquísima, pero yo me aburrí.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający przedstawia fakty dotyczące uroczystości rodzinnej lub opisuje ją, np. *En la fiesta bailamos y cantamos mucho.* („nie odniósł się”),

ALE <i>En la fiesta bailamos y cantamos mucho. Me lo pasé muy bien.</i> („odniósł się i rozwinął”).		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
A mi hermano no le gustan nada las fiestas familiares.	A diferencia de mi hermano, a mí me gustan mucho las fiestas familiares.	A diferencia de mi hermano, a mí me gustan mucho las fiestas familiares. Siempre me lo paso fenomenal.
Conocí a una chica.	Las fiestas familiares suelen ser aburridas, pero esta vez fue diferente.	Las fiestas familiares suelen ser aburridas, pero esta vez fue diferente: conocí a una chica encantadora.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniem/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
¡Hola, Marga!
¿Qué tal el fin de semana? Yo asistí a una fiesta familiar.
¡No sabes lo que pasó! El martes fui a una fiesta de cumpleaños.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane, np. *Alquilamos un restaurante bonito. El regalo no les gustó.*
 - nieuzasadzonego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Preparó un regalo que comprará.*

- błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst, np. *Los familiares era contenta con bailar por qué se gustan un músico.*
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych, np. *Para otros guests también preparamos una sorpresa.*
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu), np. *Avisamos a los invitados para sorprenderlos.*
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
 7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
 8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
 9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
 10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej w roku szkolnym 2021/22 na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none"> • brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (gzać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było goraco.</u>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

- Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
- Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
- Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
- Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.

5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych (takie błędy nie są oznaczane w pracy zdającego). Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela "M jak miłość"*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślone jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „bużki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy*. – 7 słów.